

A megsebzett boszorkány

Én a' állatokrú' csak azt tudom, hogy hogyha vires tejet adott a tehín, akkor aszonták, hogy megrontotta valami boszorkán, no, akit annak hitak. Akkor öntöttek a vállúba vizet, kútná' itatóvállúba és azt napkelet előtt ilyen csipkerúzsatövis izével megverték azt a vizet. Nos, hogy annak a arcán maradt az a karmúllás mind. Aki hogy csináto. Hogy osztán hát valóba' így vót...? Nem tudom.

Öreganyám aszonta, hogy vót az a Józsi fia, aztot megígézték. Hát gyanakodott, tudod a Fődes Károlynéra, ebbű' törvény is vót tudod, hogy pörösködtek. Zsigmundné lett a tanú, oda ment dúgoznyi ippen. Odament dúgoznyi, nos az meg izé, meglátto ja hogyhá' a Fődes Károlné ereszti ki a tehenyet. Új tehenyet, de új ketiny vót a kapuba kitéve, utcaajtóba. Gyön ki a Fődes Károlyné, s aszongya nekije, hogy há':

– Aha, most má' tudom – aszongya – ki az a boszorka, aki jár a fiamat megrontannyi – aszongya –, így-e.

Az a Fődes Károlné beadta a bíróságro [az] én öreganyámat. És akihe' ment dúgozni akkor, a' meg izé, tanú lett. Há' után ott meg [a] bíróság persze ilyenyen hízik, nevet.

[És hogy gyógyították ki a fiút?]

Azír után kigyógyították a fiút, mer' izé... Úgy tudtuk meg, hogy megfaragta a kilincset öreganyám. Nos akkor meg a' arcának a' ora lett megfaragva, nem a... A kilincset faragta, de a' asszony ora lett sebes. És mikor ment dúgozni:

– Ehe, má' látom ki az a boszorka, aki megnyomta ja fiamot – aszongya –, így-e.

Há' után izé, hogy annak sebes vót a' ora, hallod beadta bíróságro, nevetett rajta:

– Te, sebes a' ora, mégiscsak meg van faragva!